

en særlig optimal ansvarsplacering, at man spreder det ud over det hele?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det kommer jo, som jeg sagde før, an på, hvad det helt præcis er, man har lyst til at klage over. Om det er selve den måde, man har finansieret det på, f.eks. som de beslutninger, som kommunen har truffet i den sammenhæng, måden de har valgt at øve deres indflydelse på, eller om det er i regionen, man nu har truffet den beslutning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Helle Sjelle. Der er endnu tre på spørgelisten, og det er hr. Morten Østergaard, fru Lone Møller og hr. Frank Aaen. De vil komme på efter spørgsmål til ministrene.

Der er 15 spørgsmål til ministrene, når mødet genoptages kl. 13.00, og umiddelbart derefter genoptager vi altså forhandlingen af L 74 med de resterende tre spørgsmål til fru Helle Sjelle.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 8 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik først til dagsordenens punkt 8, som var:
8) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 252

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Vil ministeren redegøre for sin opfattelse af de juridiske muligheder, der eksisterede for Danmark med hensyn til at få punktet om softwarepatentdirektivet på rådsmødet den 7. marts 2005 fjernet som A-punkt med henblik på efterfølgende at få det behandlet som B-punkt?«

Morten Messerschmidt (DF):

Sagen her handler om den mandatgivning, som blev givet i Europaudvalget for godt en uges tid siden i forbindelse med Rådets behandling af softwarepatentdirektivet. Der har været en del uklarhed og deraf også en del skriverier i pressen om, hvorvidt ministeren på området har fulgt den mandatgivning, som udvalgets flertal besluttede.

Det er derfor, jeg føler, der er behov for en klarificering af, hvordan ministeren har ageret i rådet. Sagen er den, at vi i Dansk Folkeparti er betænkelige ved, at man ikke har krævet at få det her fjernet som et A-punkt, som det er fremgået bl.a. af pressen, i Ministerrådet, fordi vi finder, at det var det klare mandat, som ministeren fik fra Europaudvalgets side. Derfor ønsker vi en begrundelse for det fra ministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne for at rydde diverse misforståelser af vejen starte med at henvise til Europaudvalgets mandat i sagen. Et flertal i udvalget pålagde mig at arbejde for, at sagen blev taget af som A-punkt og i stedet kom på som B-punkt, og såfremt dette ikke kunne lade sig gøre, kunne jeg stemme for, at sagen gik videre til Europa-Parlamentet, samtidig med at vi afgav en erklæring til optagelse i rådsmødeprotokollen.

Med hensyn til procedurerne for optagelse og behandling af sager på dagsordenen for et rådsmøde skal jeg bemærke følgende:

En medlemsstat kan altid bede om at få en sag taget af A-punktlisten for et rådsmøde. I et sådant tilfælde har formandskabet to muligheder. Formandskabet kan enten vælge at tage sagen af listen, eller formandskabet kan høre rådet ved en afstemning om, hvorvidt der er flertal for, at sagen i stedet behandles som et B-punkt. Som udgangspunkt er det alene formandskabet, der træffer beslutning om, hvorvidt en afstemning skal finde sted, medmindre et flertal af lande udtaler sig herfor.

I tilfælde af at der skal foretages en afstemning, skal der desuden være 13 medlemsstater, der stemmer for, at sagen kan behandles på et rådsmøde som B-punkt, før den kan behandles som et B-punkt.

For at sagen kunne være flyttet som A-punkt til et B-punkt, ville det altså have krævet, at et flertal på 13 lande havde udtalt sig herfor. Det var som bekendt ikke tilfældet, og så vil jeg også henholde mig til den konklusion, som forman-